

ØSTEUPÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr. 31 og 32 til Rumænien 26. nov. — 5 dec. 2005

Ciuj — Hirlau — Iasi — Glodeni-Gindului — Tibanesti — Tungujei — Griesti — Jigoreni.

Året's sidste transport blev igen en dobbelt transport. Under planlægningen og udarbejdelse af læsselisten., viste det sig at vi havde alle de skolemøbler som vi sidste gang fik bestilling på, og de fyldte en sættevogn. Vi havde desuden Ca. 40 m³ til Ciuj og ca. 40 m³ til Hirlau. Vi havde tipspenge som kunne strække til det, så beslutningen var ikke svær. Faktisk ville vi hellere havde ventet til foråret, men tipspengene skulle bruges inden nytår. Det har været et meget hårdt arbejds og tids pres at klargøre disse 2 ture. Deier kørt langt over 4000 km i Danmark for at køre tingene til lageret og klare andre nødvendige opgaver ved disse 2 transporter. Dette er ikke en beklagelse, blot en konstatering.

Transport nr. 31 blev læsset 18 november fra vores lager i Rødekro. I denne sættevogn var der ting til Ciuj, Hirlau, Cotnari skole, og CFR hospitalet i Iasi. Transport nr. 32 blev læsset 20 november. I denne sættevogn var der skolemøbler til 5 forskellige skoler i området mellem Iasi og Roman. Sættevognene var fra Lauenborg i Vejle og chauffør var Erik og Kent. Følgebilen startede fra Rødekro lørdag morgen 26 nov. Kl. 5 . I bilen var Henriette Meyer Haderslev, Kristian Lausten Kelstrup strand, Arne Vindbjerg Aabenraa og Arne Lorenzen Kegnæs. Deltagerne har selv betalt følgebilen. Motellet i Abonoy blev nået og næste morgen fortsatte vi mod grænsen til Rumænien som blev passeret lidt før middag Rumænsk tid. På en Tir parkeringsplads holdt sættevognene, og chaufførene holdt søndag. Vi drak en kop kaffe og sludrede lidt med dem. De ville køre til toidkontoret omkring midnat. Ved 17 tiden var vi fremme ved Eva i Ciuj. Her skulle Henriette bo. Vi skulle spise hos Josef kl. 19. Vi skulle bo i Vasile' s hus. De nødvendige donationspapirer 12 sæt (vi havde ting til 12 forskellige modtagere + tingene til Cluj som Josef senere udfylder papirer på) blev udfyldt af Josef efter vores anvisning . Et større arbejde med så mange modtagere, og hele tiden skal det passe med antallet på læsselisten.

Josef startede toidbehandlingen mandag morgen kl. 9. Vi kørte der ud lidt senere og parkerede bilen bag en tankstation og gik ind i toidgården og fandt vore biler. Inde i toidgården stod 78 lastbiler og der holdt mange udenfor. Trafikken forbi toidkontoret (hovedvej) var nærmest brudt sammen. Som nogen af de første, måske de første, blev vore chauffører bedt om at køre ind i toidbygningen for kontrol. Igen havde Josef klaret toidpapirgangen på 2 timer og han var ikke eneste kunde ". Plomberne blev brudt og dørene åbnet, OK. Nu gik turth til Filiantrop' s lager og aflæsningen startede. De fik 50 kasser tøj, bleer, skrivebord, 78 stole, 17 div. møbler, sygeplejeartikler, gulvtæpper. Hospitalet som Josef og Eva er laborant på fik 6 sengeborde, 5 madrasser og 20 hospitaissenge. Nu kunne den lange tur til Hirlau og Iasi starte, men først skulle vi passere toidkontoret og det tog lang tid, kun i spor forbi toidbygningen, der var stadig rigtig mange lastbiler og kun 2 timer til tolden lukker. Arne V. tog med Erik til Hirlau og Kristian og jeg kørte direkte til lærer kollegiehotellet i Iasi . Det var en drøj tur, det meste af vejen var det mørkt og af og til meget tåget. Vi nåede hotellet ved 22 tiden, blev indskrevet og tog straks ud for at spise. Lige før vi gik i seng ringede jeg til Kent. Han oplyste at han var ca. 40 km før Iasi, og han ville køre til mor og barn hjemmet, som var første aflæsningssted. Derved kunne han holde hvil mens vi læssede af. Vi aftalte at mødes kl. 8 tirsdag morgen.

Arne V. og Erik startede tirsdag morgen i Hirlau. Hjemmet med fysisk og psykisk handicappede fik 133 tøj, 5 computer, 10 gulvtæpper, 12 køkkenting, 2 stole, 80 madrasser og

s" 'R æni ns-ls~æ l en' Hadesilev Arneling (Letlauth-tijælpen)

5nnderborg. ~. urn e p - ~ 'j ~ "i"iav Knudsen

Kontakt: næstformand Arne Vindbjerg Petersen ~.Ofluu

Dyssel'ei 3, Hastrup Skov 600Hnclerslev
6200 Anbenraa 65
TW~ix:74 614220 /Mobil 20 2~42fl Tlf.ifai 4 in

47 senge fra militæret. Arne V. talte med den tekniske chef og fik flere ønsker med hjem. Næste stop var ved skolen i Cotnari, de fik 25 skoleborde og 25 stole. Sidste aflæsning var hos CFR hospitalet i lasi. De fik 2 stole ,2 kontor skabe, 6 sengeborde.

Kristian og jeg kørte tirsdag morgen til Mor og barn hjemmet Marternus, sættevognen holdt der men så lidt kedeligt ud. 2 store flænger i presenningen på højre side. Hvad har du lavet var første spørgsmål fra mig. Ingen ting, der er lavet hærværk her mens jeg sov. Hvad har de stjålet? Spurgte Kent. Det ved jeg ikke, men vi kan ikke gøre noget, men lastbilen bliver et problem for dig. Du kan ikke todlukke på turen til Danmark. Døren blev åbnet og pigerne kom og bar alle tingene ind. De fik 9 kasser tøj, 3 kasser køkkenting, 28 div. møbler, 2 strygebræt og nogle gulvtæpper. 1 kasse var tom, den havde indeholdt håndklæder, i kasse med porcelæn manglede under kopper ellers kunne vi ikke se at der manglede noget. Hjemmet gav kaffe, de fortalte at der var 14 unge mødre der nu. En mor havde tvillinger. Alle mødre var nye. Alt fra sidste transport var udleveret og de unge mødre var meget glade for møblerne og tingene. Kl.9.45 havde Kent holdt 9 timer pause som han skal og vi kunne fortsætte ud af vejen til skolen i landsbyen Glodenii-Gindului. Byen har skole i 2 bygninger, den største fik møbler i sept. Og nu havde vi til den lille skole. Borgmesteren kom som en af de første og havde en engelsklærer med. Skoledirektøren skaffede hurtigt hjælpere til aflæsningen. De fik 55 skoleborde, 64 stole, 5 kateter, 1 tavle og 2 landkort. Selv om jeg protesterede, måtte vi have kaffe. Ok kun 10 min., men et stort veldækket bord ventede os i den anden bygning. Skynd jer at spise sagde jeg for vi har ikke tid med alle de aflæsningssteder, og det vil blive mørkt før vi har tømt lastbilen. Skoledirektøren var meget glad for de leverede ting og ville gerne holde på os ,men vi måtte hurtigt videre, tak for dejligt mad.

Næste stop var ved rådhuset Tibanesti. Til de handicappede i kommunen havde vi 10 hospitaissenge in. madras, div. kørestole, toiletstole, badebænke, rollator, gangstativer i alt 33 stk. Rådhuset fik 2 computer. Vi fortsatte til landsbyen Tungujei, her var der ikke asfalt, men meget pløret vej. Vi kom godt ud til skolen og fik hurtigt læsset møblerne af. De fik 68 skoleborde ,111 stole, 3 kateter, 2 reoler, i landkort, 1 skrivemaskine, 3 computer og nogle gulvtæpper. Direktøren her kendte jeg ikke men han var meget lykkelig for leverancen. Chauffør Kent måtte køre længere ud af vejen for at vende, og der måtte mange forsøg til inden det lykkedes i alt det pløre. Borgmesteren kørte igen foran til næste skole i landsbyen Griesti, her er der en lille skole med i klasseværelse og i børnehave klasse. Men nu kom problemerne, også her var der meget pløret , vejen drejede vinkelret og det gik op af bakke. Kent kom kun lige rundt om hjørnet så sad han fast. Han prøvede et par gange men nej sættevognen ville ikke op. Borgmesteren dirigerede Kent tilbage, og åbnede en låge lige frem, der kørte Kent så med lidt besvær ind. Vi læssede skolemøblerne af i en bygning som lå der, de ville så selv flytte dem til skolen. De fik 31 skoleborde, 47 stole, i kateter, i reol, i skrivemaskine og nogle gulvtæpper. Læreren her var ovenud glad for tingene, og ville gerne give os noget at spise på skolen, men vi måtte sige nej tak. Da vi første gang besøgte skolen fortalte hun at hun havde gået i skole i denne skole for mange år siden ,og alt inventar var det samme som den gang. Kent fik vendt sættevognen og vi fortsatte med borgmesteren foran til skolen i landsbyen Jigoreni . Her var der mødt andre fra landsbyer længere ude, de var kommet for at afhente de ting som vi havde med til dem. Der kom også her mange hjælpere, men inden vi så os om blev det mørkt, det gjorde ikke aflæsningen lettere, for som sædvanligt hang skolebordene sammen og var meget svære at skille ad. Jigoreni skole fik 112 skoleborde, 149 stole, 4 kateter 4 tavler, 2 reoler, 1 landkort, 1 skrivemaskine og gulvtæpper. Til sidst var dem som var kommet for at afhente nogle ting ved at blive utålmodig, alt gik ind i

skolen, var deres ting med ? Det var de men de var kommet først ind i sættevognen, og kom så også ud til sidst. Skolen i landsbyen Dagata fik 10 skoleborde til computer og 10 stole.

Skolen i landsbyen Valeni fik 30 kasser tøj. Borgmesteren i landsbyen Tansa 5 kørestole, 4 rollator, 3 gangstativer og 1 badestol til de handicappede i kommunen. Alle var glade undtagen en person en skoledirektør som var kommet uopfordret, han henvendte sig flere gange og spurgte efter skolernøbler til hans skole. Da alt det praktiske arbejde var klaret var han der stadigt og jeg spurgte hvor ligger din skole og hvad er skolen' s navn og dit navn. Skriv her og hvis vi har mulighed vil vi besøge dig, du rar intet før vi har besøgt din skole. Lidt lettet skrev han, men forklarede også hvor mange borde og stole han gerne ville have. Igen forklarede jeg at lian intet fik før vi havde besøgt skolen. Jigoreni skole bød på mad, klokken var nu i 8, borgmester og viseborgmester og direktøren fra Glodenii-Gindului og Valeni skole var der også. Vi spurgte om borgmesteren var på arbejde torsdag i dec. ,Nationaldagen. Det var han og vi måtte gerne komme. Vi spiste hurtigt, hvorefter vi tog afsked. Godt i V2 times kørsel og vi var fremme ved mor og barn hjemmet ,hvor Arne Y. og Erik ventede på os. Her forsøgte vi i fællesskab at reparere Kent' s presenning midlertidigt, hvor efter vi tog afsked med Kent og Erik.

Onsdag kørte vi ud til gadedrenge hjemmet familien Nostre, til dem havde vi et par kasser. Vi mødte sidste gang en handicappet pige uden ben. Hun sad i lasi centrum og tiggede, vi spurgte om hun havde en kørestol? Hun svarede nej. Vil du have en? Ja det vil jeg gerne. Vi fik et telefon nr. og forklarede at vi kom igen Ca. i dec. Vi havde kørestolen i bilen nu og ville gerne aflevere den. Vi bad en Taxi chauffør ringe for at spørge hvor vi kunne møde hende, hun var ikke hvor vi sidst mødte hende. Men personen i telefonen ville ikke give hendes adresse, kun at vi måske kunne træffe hende i lasi om aftenen. Hun havde fortalt at hun boede i Raducaneni vi besluttede at vi ville køre ud til borgmesteren i Raducaneni, det var flere år siden vi sidst havde mødt ham. Han måtte kende hende og så kunne hun aflente på rådhuset. Borgmesteren blev glad da vi pludseligt stod der, hurtigt blev der skaffet en tolk og snakken gik. Borgmesteren kendte ikke pigen, men han ringede til telefon nr. som vi havde og aftalte så at pigen kunne afhente på rådhuset og glade var vi. Vi besøgte kort deres gamle nedlagte hospital som vi tidligere har set. Det bliver nu brugt til gamle og handicappede som ikke kan klare sig selv, men det er i meget dårlig stand. Der stod nogle kørestole og andre handicap ting som vi sandsynlig vis har leveret, men de kan ikke køre nogen steder på grund af plads mangel og høje dørtræ og trapper. Vi kan desværre intet gøre ved deres situation, det bedste var at rive bygningerne ned, de er uegnet til handicappede.

Torsdag kørte vi til rådhuset Tibanesti , undervejs fik vi engelsk læreren med fra GlodeniiGindului, hun havde fri og ville gerne hjælpe os igen. Borgmesteren havde mange andre ønsker, som vi skrev ned. Et par afskolelederne var også mødt igen, også ham som vi ikke kendte og som spurgte efter skolernøbler da vi læssede af Vi ville gerne demonstrere hvad hospitaissengene alt kan og hvordan de virker. Vi spurgte om der stadigt stod nogle senge på rådhuset, det gjorde det ikke, de 7 var afhentet, og de sidste 3 havde hospitalet hentet. Hvorfor det? De var bestilt til iO handicappede, vi kender ikke til jeres hospital, hvorfor har lægen som lavede listen med behovet ikke fortalt at hospitalet også manglede? Jeg kan hente sengene igen sagde borgmesteren, Skolelederen fra Jigoreni var den første som spurgte efter en seng til hans kone. Har du raet en seng, spurgte vi? Nej, jeg har givet den til en som manglede, vil du ikke gerne have en? Jo, vi må se om vi kan skaffe en. Vi blev vist over på hospitalet som lå IOOm fra rådhuset. Her stod 3 senge i et uopvarmet lokale, med jord på gulvet, og flere gamle instrumenter og et gynækologisk leje. Der var 2 vrede sygeplejersker der, de gjorde hvad de kunne for at overbevise os at de manglede sengene. Vi fik oplyst at det var ca. 2 år siden lægen var rejst, der kom en læge måske 2 gange pr. måned. De syge bliver kørt i ambulance til lasi. Jeg kan ikke se hvad de skal bruge 3 senge til, men det ser

selvfølgelig godt ud, det var det bedste de havde. Jeg flytter dem igen sagde en meget fløv borgmester. Vi kørte nu

efter skolelederen fra landsbyen Sukulet, Tansa kommune, det var ham som spurgte efter møbler da vi læssede af. Skolen ligger måske små 20 km længere ude på pløret vej. Først viste han os børnehaven i et stort meget rent hus. Børnehavemøblerne var nu rimelige, det kan vi sikkert ikke hjælpe med, der var et par tomme rum som blev brugt som en slags forsamlingshus. Til det ville han gerne have nogle borde og stole, vi forklarede at vi prioriterede skolerne højest, men hvis vi havde stole som ikke var gode nok til skolerne kunne han få dem. Vi fortsatte ca. 500 m op af en meget pløret vej til skolen. Skolen var også meget ren, og skolemøblerne var gamle metal borde og bænke, som børnene selv havde vedligeholdt med nye plader. Der var 4 klasseværelser a' 22 pladser og et klasseværelse til computer, skolen undervisning 2 gange dagligt, dem skal vi prøve at hjælpe næste gang. Vi kørte nu tilbage til Tibanesti og fandt skolen Rasboieni, her ventede viceborgmesteren på os. Han forklarede at de får 10 nye computer, men de mangler borde og stole til det. Skolen har nye Rumænske møbler m. 4 ben. Denne skole er i dårlig stand. Vi tog afsked med viceborgmesteren og kørte nu hen for at aflevere vores udmærkede tolk, vi gav hende lidt lei, som tak. Hun var meget glad at hun havde kunnet hjælpe. Om aftenen spiste vi på restaurant sammen med skole direktør Moga fra Litenni skole. Vi havde et par småting til skolen, de var afleveret på Cotnari skole, hvor han selv skulle afhente.

Fredag morgen startede vi på hjemturen, det havde sneet lidt om natten og gjorde det stadigt. De første ca. 200 km. var det grøn sæbe, herefter var det sort vej. Familien Josef gav igen aftensmad, og diverse papirer blev udv~kslet. De fortalte at hospitalet var meget glad for sengene, de var allerede taget i brug. Henriette fortalte at hun havde købt diverse ting til et legeværelse og fået det indrettet på børnehospitalet som hun for nogle år siden havde renoveret en stue på, flot Henriette. Desværre var den nybyggede afdeling som fik senge i foråret, stadigt ikke taget i brug.

Lørdag formiddag shoppede vi lidt i Ciuj, hvor efter vi sidst på formiddagen afhentede Henriette og fortsatte mod grænsen og nåede Motellet i Abonoy først på aftenen. En velfortjent god nat's søvn blev det til. Søndag gik turen som sædvanligt igennem Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet, Tyskland og Rødekre blev nået lige før midnat søndag til mandag. Turens længde var på 4889 km. Tak for fællesskabet. Tak til alle som har hjulpet os i 2005, tak for alle de donerede ting og ikke mindst tak for pengene store som små, uden dem havde vi ikke kunnet klare at sende 7 transportere i 2005, rigtig mange tak, det har virkelig gjort en forskel i Rumænien.

Med venlig hilsen
østeuropæisk Børnehjælp
Rumænien afdeling

Arne Lorenzen
Vesterkobbel 6
Kegnæs
74405247—40865247